

Əbülfət MƏDƏTOĞLU
madatoglua@mail.ru

SÖZÜN ZABİTİ

O, sözün səliqəsini və zəhmmini qorumağı bacarır

Öncədən deyim ki, az qala 20 ilə yaxın idi ki, onunla görüşmürdüm. Bir az da dəqiq desəm, ötən əsrin 91-ci ilindən başlayaraq mən onunla ancaq qiyabi təmasda oldum. Sözünü-söhbətini eşitdim, mətbuatda yazılarını oxudum və bir də çox dəyərli şairəmiz, artıq oxucu yaddaşına adını möhürləmiş Kəmalə xanım Abiyevanın vasitəsilə onun durumundan xəbər tuta bilirdim. Bizi içərisində olduğumuz həyat və Azərbaycan realitələri bir-birimizdən uzaq salmışdı. Belə ki, mən Dağlıq Qarabağda, o isə cəbhənin Ermənistanla üz-büz istiqamətində vətəndaş mis-siyasını yerinə yetirirdi.

Bir məqamı xatırlatmaq istəyirəm. Dağlıq Qarabağ hadisələri başlandı da artıq mən doğulduğum bölgədə fəaliyyət göstərirdim. Ona görə də paytaxtla, buradakı dostlarla əlaqəm o qədər də sıx deyildi. Sonra Müdafiə Nazirliyimizə müraciət etdim və mərhum generalımız Valeh Ərşadlının əmrilə həqiqi hərbi xidmətə çağırılıb zabıt-jurnalist kimi cəbhə müxbiri vəzifəsinə təyin edildim.

Əmrə mənə Dağlıq Qarabağ və ona bitişik rayonlar üzrə vəzifənin icrası tapşırılmışdı. Amma barəsində söhbət açacağım şair dostum Maşallah Məftun isə öncə Moskvada Maksim Qorki adına Dünya Ədəbiyyatı İnstitutunu bitirmişdi, sonra da, yeni 1989-cu ildə isə o, Marşal B.M.Şapşonikov adına Hərbi Akademiyada təhsil almışdı. O, hərbi təhsilli olduğu üçün 1993-cü ildə artıq Azərbaycan ordusunda zabıt kimi xidmət edirdi. Necə deyərək, nəfəsi barıt qoxuyurdu. Bax, beləcə ayrı düşmüşdük bir-birimizdən. İndi sual çıxır ortaya:

- Bizim şəxsi tanışlığımızın səbəbi kim və ünvanı hara olubdu?

Yaşlıdlarım xatırlayar, Sovet dönmində Azərbaycan Komsomolu Mərkəzi Komitəsinin nəzdində ədəbi birlik fəaliyyət göstərirdi. Həmin birliyə mərhum şairimiz Vəqif İbrahim rəhbərlik edirdi. Bax, bizim də söz adamı olaraq tanışlığımız bu birlikdən başlamışdı. Sonrakı həyat da məlumdur...

Bütün bunları ona görə xatırladıram ki, oxucu Maşallah Məftunun böyük bir ədəbiyyat yolu keçdiyinə, sözün, şeirin içində olduğuna əmin ola bilsin.

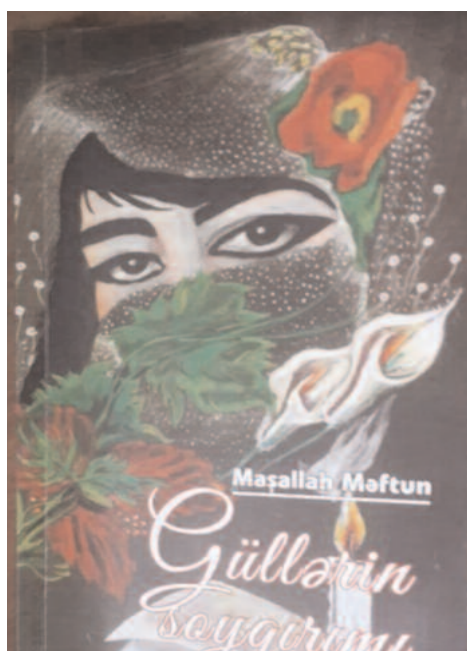
Birmənalı şəkildə qəbul etsin ki, Maşallah Məftun bu gün yazmağa başlamayıb. Onun müasir ədəbiyyatımızda dəsti-xətti, oturmuş imzası var.

Özü də bu imza sözə həm də bir hərbiçi, bir zabıt kimi elə sayğıyla yanaşır, elə xidmət edir ki, onun qələmi kimi, sözü də şərəflənir. Bugünlərdə köhnə dostumun yenidən işıq üzünə gör-

müş kitabını aldım. Daha doğrusu, redaksiyamıza qonaq gəlmiş Maşallah Məftunla qucaqlaşmış, görüşüb söhbətləşən zaman ona xatırlatdım ki, bəs mətbuatdan xəbər tutmuşam, yeni kitabın çıxıb...

Maşallah Məftun da özünəməxsus təbəssümlə heç nə demədən əl çantasından bir kitab çıxardı. Və o kitab cəmi-cümlətən bir cümləlik aftoraf yazdı:

- Əbülfət Mədətoğluya - Nurengiz Günün işığıyla... Hörmətlə: Maşallah.

İndi soruşa bilərsiniz ki, niyə məhz "Nurengiz Günün işığıyla"?

Bəli, Maşallah Məftun bu kitabını məhz Nurengiz Günün doğum gününə, yubileyinə ithaf edib.

Kitabdakı şeirlərin hər birində Nurengiz xanımın həmrəyliyi, ülfətini, səmimiyyətini elə rahatlıqla duymaq, ürəyə ən əziz müsafir kimi qəbul etmək olur ki, adamın heç ruhu da incimir.

Və bunun da bir səbəbi şeirlərin təkə özünün yazı tərzidir, deyil, həm də onun bilavasitə Nurengiz Günə ithaf olunması, həm də bu ithafın müəllifinin özünün Nurengiz xanıma sonsuz ehtiramından irəli gəlir, qaynaqlanır.

Kitab "Güllərin soyqırımı" adlanır. Kitaba ön sözü xalq şairi, hamımızın sevimlisi Nəriman Həsənzadə yazıb. Nəriman müəllim vurğulayır ki, "Nurengiz xanım özündən sonra qiymətli, ədəbi irs qoyub getmişdi... Oxuculara təqdim olunan "Güllərin soyqırımı" poeması da elə əslində həmin irsin bir tədqiqatı kimi qiymətləndirilməlidir". Zənnimcə, bu fikrin özü artıq hər şeyi deyir. Oxucuya Maşallah Məftunun məramını, məqsədini açıqlayır. Və mən də həmin o məramın, məqsədin işığında "Güllərin soyqırımı"yla baş-başa qalıram.

Mərmərlər üstündə şəkildə, adda...
Dünya vidasıyla doğulur insan.

Şeytanın, iblisin sığalı altı,
Bəlkə yer altında boğulur insan.

Səbr kasamız da daşdı- deyirlər
Axır ki, onu da kül eləyirlər.
Vida nəğməsilə əl eləyirlər,
Sağ ikən gül ömrü yaşayanlara,
Məzarlar üstünü gül eləyirlər.

Proloqdan götürdüyüm bu bir neçə bənd məzarı gül-çiçəyə bükülmüş bir şairənin halal haqqına işarədir. O haqqa ki, onun sahibi bu dünyada Tanrının qonaq bəndəsi olsa da, söz

yox, həm də qələbə nəşəsini əks etdirən bir varlıq kimi, bütövlük kimi canlanır. Bunu da Maşallah Məftun qələmi yaradır. Şair yazır ki:

- Ehey...
- Ehey...
ovcunda sirr aparım,
barmaqlarında qabar,
ürəyi param-param,
ürəyi yara-yaram.
Tanrı ətəyindən bərk tut
dərdlərini azca unut...
Tanrı sevgisi
onu sevənlərini.

Elə buradaca qeyd etmək yerinə düşər ki, poemada, yəni Maşallah Məftunun kitabında Nurengiz Günün şeirlərindən götürülmüş iqtibaslar kitab müəllifinin öz qarşısına qoyduğu məqsədə doğru getdiyi söz yolunun istiqamətini də müəyyən mənada yönəldir, onu öz axarına salır. Yəni Maşallah Məftun məhz həmin iqtibasların çetiri altında dayanıb sözünü misralara çevirir. Bax, yuxarıda təqdim etdiyim o nəşəyə, çağırışa, hayqırıya bənzəyən misralar da məhz dediyim fikirdən qaynaqlanır. Ona görə də "Güllərin soyqırımı" poeması mənim bir oxucu düşüncəmə görə, həm də Nurengiz Günə söhbətdi, onun sözlərinə qoşulub şeirə çevrilməkdə.

Mən bu fikrə həm də ona görə gəlirəm ki, iki hissədən ibarət olan poemanın birinci hissəsində şair bütün fikirlərini daha çox ilahi ilə, Tanrıyla təmasda oxucu önünə çıxarır. Və vurğulayır ki, onlar güllərin ilahəsinin tərənnümüdür. İkinci hissədə isə artıq həyatımız kimi, yaşamımız kimi Maşallah Məftunun fikir karvanı da qüruba doğru yön tutur. Və burda güllərin soyqırımının, həmin soyqırma gedən yolun bütün ləngərləri misralanır.

Amma bu soyqırım özü ilə birlikdə həm də bir qisas abidəsini ortaya qoyur. Çünki o gülləri yaradan Tanrı həm də onun qoruyucusudur. Tanrı qoruyanı isə bəndə tarix səhnəsindən silə bilməz.

Mən çox qısa müddətə tanış olduğum bu kitabla bağlı fikirlərimi isti-isti kağıza köçürməyə ona görə qərar verdim ki, bu kitabın qəhrəmanı mənim də həyatımda müəyyən izlər qoyubdu.

Ona görə də hələlik ilk təəssüratımı bölüşdürməklə yazını oxuyacağınız bu cümə axşamı günündə unudulmaz Nurengiz xanımın ruhuna, şəhidlərimizin adına dilimə bir dua gətirirəm:

- Məkanları cənnət olsun!

O ki qaldı bütövlükdə kitab barəsində düşüncələrimə, inşallah, onu da bir gün oxucularıma təqdim edəcəm.

Maşallah Məftun

(Nəbiyev Maşallah Səadət oğlu)
1956-cı il fevralın 23-də Yarımlı rayonunun Hovuzlar kəndində anadan olmuşdur.
1987-ci ildə M.Qorki adına Dünya Ədəbiyyatı İnstitutunu, 1989-cu ildə Sovet İttifaqı mərkəzi B.M.Şapşonikov adına Hərbi Akademiyasını bitirmişdir.
1993-cü ildə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin tərkibində torpaqların məmurluğu üzrə, Qarabağ istiqamətində gedən döyüşlərdə iştirak etmişdir.
2010-cu ildə təvəssül etmişdir.
Şeirləri rus, alman, bolqar, mongol, Ukrayna, hind, orobok, laos, hava, solon, çapən və başqa dillərə tərcümə edilmişdir.
Maşallah Məftun Azərbaycan Yaxşılar Birliyi və Jurnalistlər Birliyi üzvüdür.

dünyasında izini açmış bir müəllifdir!

Bax, bu mənada Nurengiz Günün obrazını yaratmaq elə həyatda, xüsusilə özünə aid sahədə iz qoyanlara da bir abidədir. Maşallah Məftun yazır ki:

Tanrı güc verəcək sana,
Qaranlıqları sən yara-yara.
Bir gün çıxacaqsan aydınlığa...
Zindanlar önündə
diz çökəcək bir gün.
ahular ana ağuşuna
dönəcək bir gün.
Kədərli gözlərindən
Min bir sual boylanır,
zaman salama gəlir,
dövran yenə haylanır.
- Dua et Tanrıya -
Mübarək olsun - de.
Açılan səhərlərə,
gələn günlərə,
qismətinə,
qoy nur ələnsin...

Bu parçada mən Tanrının əlini uzatdığı, hayına yetdiyi, yoluna işıq saldığı bir zülmə, əzablarla, haqsızlıqlarla vuruşan və onun qarşısında özü diz çökməyən, amma günü, zamanı, mübarizə apardıqlarını diz çökdürən bir Tanrı qonağının obrazını görürəm.

O sima gözlərimin önündə təkə əzabların, mübarizənin ifadəçisi kimi